

[Fredry Madsen.]

pct. set i forhold til 1972; det tolereres altså, på samme tid som man begræder folkeskolens manglende evne til at løse opgaverne, og på samme tid som man siger, at nu skal dette lovforslag være en langsigtet løsning, som kan klare problemerne. Hvordan forestiller man sig, at man kan forbedre tilstandene, når politikerne forvalter tingene på denne måde? I den forbindelse skal det nok en gang understreges, at det uundgåeligt stiler børnene fra de socialt dårligst stillede lag i en taberposition, men det er måske også fra nogles side hensigten.

Nærmest for en ordens skyld skal det understreges, at forslaget naturligvis oprettholder niveaudelingen i skolen, som vi er modstandere af, men heller ikke på det område tør man rigtig sige tingene lige ud: realkursus kaldes nu noget så beskedent som et udvidet kursus. I § 8 laves niveaudeling i en del kompetencegivende fag som engelsk, regning/matematik, fysik/kemi og tysk. Uanset om man lancerer denne form under navn af kurser af forskelligt indhold, bliver resultatet det samme. Vi ved, at en niveaudelt skole er stærkt socialt selekterende, og denne sortering vil det foreliggende forslag knæsette. Når det så samtidig kræves, at delingen skal foregå så tidligt som nævnt i forslaget, vil det kun bære yderligere i den retning, som vi med rette befrygter, nemlig at skolen fortsat vil komme til at virke stærkt som en sorteringsskole.

Denne uheldige ledetråd følges også op i andre paragraffer. Jeg skal bare her nævne § 9 omhandlende tilvalgsfagene og de praktisk betonedede fag, som skal tilbydes i 8.-10. klasse. Konsekvensen bliver selvfølgelig deraf som bemærket i forslagets § 16, stk. 2, at det obligatoriske timetal ikke må overstige 22 pr. uge. Til niveaudelingen kommer altså tilvalg, der ikke retter op på, men tværtimod forstærker de meget asociale tendenser, vi allerede har angrebet.

Til gengæld gøres den afsluttende prøve frivillig, således at de bedste elever kan præsentere deres formåen, mens der kastes et dunkelt glemselens slør over de uheldige, der blev tabere i systemet.

I samme ånd skal man se undermineringen af undervisningspligten gennem dispensationsbestemmelsen og tilladelsen til udnyttelse af børnearbejde, fordi det, med-

mindre vi kan få andet opklaret, er det, der vil ligge i spørgsmålet om forholdet til det private erhvervsliv.

I alt fald kan man sige, at skolen vil være endnu værre stillet, hvis dette forslag gennemføres, mens man faktisk ikke har givet elever, forældre og lærere løfter om forbedringer.

Jeg ved ikke, om der ud fra dette grundlag vil være muligheder for i udvalget at rette op på de væsentlige svagheder, som findes; det må man naturligvis prøve at se på. Hvordan det burde gøres, har jeg i udførlighed redegjort for under behandlingen sidste år af det socialdemokratiske forslag, og under hensyn til tiden skal jeg derfor ikke gentage, hvad jeg sagde på daværende tidspunkt.

Arnfast (CD):

Må jeg indlede med at citere den tidligere statsminister, hr. Poul Hartling, for en udtalelse, han fremkom med i forbindelse med valgkampen. Den tidligere statsminister sagde: måske vil eftertiden bedømme folketingsarbejdet i 1974 betydelig mere positivt, end det sker netop i denne tid.

Jeg kom til at tænke på det, da jeg skulle udarbejde denne ordførertale i anledning af forslaget til lov om folkeskolen. For dette forslag blev jo også til i 1974, ganske vist i ministeriet, men sandelig også i det undervisningsudvalg, som gennem hele året blev ledet af min partifælle viceskoleinspektør Ingolf Knudsen. Det var drøftelser dér, tankeudvekslinger, møder og den debat, der udgik fra undervisningsudvalget, som førte til, at det lovforslag, som bar Knud Heinesens navn, efterhånden blev til en dødfødt DSU'er.

I stedet debatterer vi så i dag et langt mere interessant og tidssvarende lovforslag, som det er lykkedes fru Tove Nielsen at nedkomme med næsten i dølgsmål, i hvert fald set fra denne sal, som for første gang har lejlighed til at debattere det.

Jeg skal ikke gå dybere ind i paterniteten, navnlig ikke efter at hr. Erling Olsen begyndte at tale om de gratis glæder. Men når jeg læser forslaget, forbavner det mig at se, hvordan det passer sammen med det, som hr. Ingolf Knudsen sagde allerede i februar sidste år under behandlingen af det da foreliggende forslag til folkeskolelov, og hvordan